

delse af, at de, som ønske et Forsvar her i Landet, dele sig i to Lejre, og det, der ligger til Grund for Forskellen mellem dem, er, at den ene Lejr har den Overbevisning, at for at vi kunne faa et godt Forsvar, skulle vi have vor Hovedstad befæstet, og den anden Lejr har den absolut modsatte Mening. Den mener, at for at vi kunne faa et godt Forsvar, der kan yde vort Land det Gavn som Forsvar, som der overhovedet kan tilvejebringes, skal man netop gaa ud fra: Ingen Befæstning af denne Halvmillionby. Dette Spørgsmaal er det grundadskillende mellem os.“ Nu tillader jeg mig at spørge enhver her: Hvorledes kan denne Udtalelse falde sammen med det Citat, som det ærede Medlem fra Holbæk idelig og idelig kommer tilbage til? Og hvorledes falder den sammen med en Udtalelse, fremsat af den højtærede Konseilspræsident paa det nylig afholdte Møde i Aarhus? Der udtaltes det fra Ministeriets Side, at naar det havde faaet Folketinget opløst og faaet et Flertal, vilde det benytte Flertallet til to Ting: For det første vilde det virkeliggøre de Principper for Forsvarsordningen, som bleve nedlagte i Betænkningen om Forsvarslovene sidste Sommer af Slengerik, Munch og Zahle under Medvirking af Brandes og Krabbe.

Vi have faaet at vide i Landstinget, hvad den højtærede Forsvarsminister havde tænkt sig, hvilken Ordning han vilde have, og nu skulle De faa at vide, hvad det er, den højtærede Konseilspræsident vil. Det hedder i Betænkningen: „Naar det i Punkt 1 siges, at „Danmark har Pligt til at holde en væbnet Magt til Opretholdelse af Landets Neutralitet“, da rummer denne Pligt efter vor Opfattelse ikke nogen Forpligtelse til at indrette vort Militærvæsen paa et Forsvar mod et krigersk Angreb, der foretages med en betydelig Styrke; et saadant Angreb er ensbetydende med Krig, og der findes ingen Krigspligt. Danmarks Pligt indskrænker sig — saaledes som det er udviklet i den i Foraaret af Slengerik og Zahle afgivne Betænkning — til at holde en væbnet Styrke, der er beregnet paa at afbøde „den Art mindre Neutralitetskrænkelser af mere eller mindre tilfældig Karakter, overfor hvilke der er Brug for Politiforanstaltninger, ikke for egentlig Kamp.“ Den højtærede Forsvarsminister vil have et godt Forsvar, der kan bruges til Kamp, den højtærede Konseilspræsident vil have et Militærvæsen, der ikke kan bruges til Kamp, men kun til Politiforanstaltninger. Betragtninger over, hvorledes

de to Ministre kunne forliges i det Spørgsmaal, vil jeg overlade det ærede Medlem fra Holbæk. Jeg har her givet ham den Vejledning, jeg tror, han trængte til.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte i Aarhus desuden, at han vilde virkeliggøre denne Ordning af Forsvarsvæsenet, tilligemed at han med Manddomsvillie og -styrke — eller saadant noget lignende — vilde arbejde paa Generhvervelsen af Juni-Grundloven. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at der er nødvendig Forbindelse mellem Forsvaret og Forfatningen, thi som Forsvaret har den Opgave, set fra vort Standpunkt, at værne Landet udadtil, saaledes har Forfatningen den Opgave at værne Landet indadtil. Men Spørgsmaalet er, hvormed man skal begynde, og der mener jeg, at man skal begynde med at ordne Forsvaret udadtil, saa faar man Tid og Ro til at tage fat paa at ordne Forfatningen indadtil. Man kan nemlig faa 100 Forfatninger for een, men har man en Gang sat vort Fædreland over Styr, ere vi dermed færdige.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Under Valgkampen i Fjor blev det gjort gældende fra Venstres Side, at det gjaldt om hurtigst muligt at faa en Ordning af Sagen, saa at der kunde komme Ro om denne Sag. Saa fik vi denne Ordning i Sommer, og det synes nu, som om Venstre endog er de ivrigste til at sørge for, at der ikke bliver Ro i Sagen. Der byder sig ikke en Lejlighed, uden at de vende tilbage til denne Forsvarssag med de mest utrolige Indvendinger. I Dag have vi hørt det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen) søge at bevise, at Regeringen stod aldeles frit ved dens Tiltrædelse, kunde handle, ganske som den lystede, kunde lade være at gennemføre, hvad den ansaa for uheldigt, og i det hele ene har Ansvaret for det, der er gennemført, siden den kom til Styret. For blot nogle faa Dage siden vidste det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) at fortælle, at Regeringen stod ingenlunde frit. I Dag staar Regeringen mod et Flertal i Folketinget, som har vedtaget Forsvarslovene og maa antages fremdeles at billige dem, og desuagtet mener det ærede Medlem fra Kolding, at Regeringen kunde gennemføre, hvad den ansaa for praktisk, og ikke behøvede at tage Hensyn til Stridighederne. Det ærede Medlem fra Æbeltoft mente forleden, at selv om der kom et Flertal her i Folketinget, der ikke ønskede, at disse Forsvarslove bleve gennem-